

**BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
KANTON SARAJEVO  
KANTONALNI SUD U SARAJEVU  
Broj: 09 0 U 030767 18 U  
Sarajevo, 22.02.2021. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Danijela Mikić, u upravnom sporu Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u Bosni i Hercegovini, ulica Gajeva broj 2. Banja Luka, zastupan po Srđanu Blagovčaninu, predsjedavajućem Odbora direktora, protiv tuženog Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, ul. La Benevolencija 16. Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: UP-II-01/5-1-49-5/18 od 13.03.2018. godine, u predmetu po zahtjevu za pristup informacijama, dana 22.02.2021. godine, donio je:

**P R E S U D U**

Tužba se uvažava, osporeno i prvostepeno rješenje se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

**O b r a z l o Ź e n j e**

Osporenim rješenjem tuženog, broja i datuma označenog u uvodu, odbijen je, kao neosnovan, prigovor Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International u Bosni i Hercegovini, izjavljen protiv rješenja Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, broj: UP-I-01/1-3-49-11070/17 od 16.01.2018. godine, kojim je u cijelosti odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojima raspolaže Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, a kojim je zatraženo dostavljanje kopija odluke o imenovanju komisije za javne nabavke, izjave o sukobu interesa članova komisije za javne nabavke, izvještaja o ocjeni pristiglih ponuda, odluku o dodjeli ugovora, ugovor o predmetnoj nabavci, izvještaj o postupku nabavke i realizacije ugovora, žalbi na postupak i naknadno zaključenih aneksa u postupku javnih nabavki – Nabavka putničkih vozila za potrebe policije Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo i nabavka opreme i kancelarijskog namještaja za opremanje rekonstruisanih kancelarija sigurnosnog područja i centralnog registra u objektu Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo.

Tužbom od 03.04.2018. godine, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor navodeći da je Ministarstvu unutrašnjih poslova podnio predmetni zahtjev za pristup informacijama sa pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama F BiH, te tražio dostavu informacija koje su pod kontrolom ovog organa, te kao dokaz dostavlja fco zahtjeva za pristup informacijama broj: 02-97 R (149) od 19.12.2017. godine i fco urgencije broj: 02-97 R (206) od 10.01.2018. godine, a rješenjem tuženog broj: UP-I-01/1-3-49-11070/17 od 16.01.2017. godine je u potpunosti odbijen navedeni zahtjev, zbog čega je tužitelj uputio žalbu, pa kako nadležni drugostepeni organ nije donio odgovarajući upravni akt u roku od 30 dana od dana zaprimanja prigovora, što predstavlja „ćutanje uprave“ i kršenje Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH kao i Zakona o upravnom postupku, tužilac se obratio upravnom inspektoratu sa zahtjevom za vršenje inspeksijskog nadzora u cilju daljeg postupanja u smislu članova 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima F BiH, te nadalje je rješenjem MUP-a Kantona Sarajevo, broj: UP-II-01/5-1-49-5/18 od 13.03.2018. godine, a koje tužilac pobija ovom tužbom, odbijen njegov prigovor. Smatra da u konkretnom slučaju tužilac ostaje kod stavova iznesenih u prigovoru broj: 02-97 R (233) od 23.01.2018. godine, da javni organ nije postupio u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, pa je neosnovano pozivanje tuženog na izuzetak od saopštavanja informacija predviđen članom 6. stav 1. tačka 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, jer MUP KS nije dao obrazloženje na koji način bi dostava traženih informacija uticala na izazivanje

značajne štete po legitimne ciljeve Federacije BiH, s obzirom da se informacije sličnog sadržaja redovno objavljuju na zvaničnoj web stranici MUP-a KS, te tužilac postavlja pitanje, kako se u tim slučajevima ne utiče na izazivanje značajne štete po legitimne ciljeve Federacije BiH. Nadalje ističe, da je zahtijevana dokumentacija o završenim postupcima javnih nabavki, te da nije jasan razlog zbog kojeg bi ustupanje tražene dokumentacije moglo imati štetan uticaj na proces donošenja odluka u javnom organu, imajući u vidu da je za nabavku putničkih motornih vozila za potrebe Uprave policije MUP-a Kantona Sarajevo, za koju je objavljeno obavještenje o javnoj nabavci broj: 16475-1-1-12-3-1/17 na portalu javnih nabavki, ugovor potpisan 05.10.2017. godine, zatim je ugovor potpisan i za lot broj 1 za nabavku opreme i kancelarijskog namještaja za opremanje rekonstruisanih kancelarija sigurnosnog područja i centralnog registra u objektu MUP-a Kantona Sarajevo, za koju je objavljeno obavještenje o javnoj nabavci broj: 1364-1-1-43-3-45/17 na portalu javnih nabavki, dok su ostala 3 lota poništena, iz razloga što nijedna ponuda nije dostavljena u određenom krajnjem roku, a prilikom zaključivanja navedenih ugovora MUP je predstavljao ugovornu stranu u postupku, zbog čega za objavljivanjem informacije svakako postoji opravdani javni interes, jer javni organ zaključuje ugovor sa trećim licima u ime svih građana Kantona Sarajevo. Navodi da pri donošenju odluke zahtjevu MUP KS je propustio da uzme u obzir faktor javnog interesa u smislu člana 9. Zakona, jer nije dovoljno, kako tuženi smatra, da je samo moguće odbiti pristup informacijama na osnovu vlastitog mišljenja, pa se, samo po tom osnovu uskratiti slobodan pristup informacijama, te da institut „ispitivanja javnog interesa“ predstavlja svojevstan garant podnosiocima zahtjeva za pristup informacijama da javni organ neće po automatizmu utvrđivati izuzetke, nego će od slučaja do slučaja primjenjivati dvostruki kontrolni mehanizam. Smatra da javnost u prvom redu postoji iz demokratskih razloga i u obostranom je interesu kako društvene zajednice, tako i učesnika u postupku, da javnost smanjuje mogućnost pogrešnog rada i zloupotreba. Dalje tužitelj ističe navode iz obrazloženja rješenja tuženog, da ti navodi dovoljno govore o elementarnom nepoznavanju Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, jer je javni organ dužan da isituje okolnosti i sprovodi test javnog interesa, a ne da to radi tužilac kao podnosilac zahtjeva za pristup informacijama, te da javni organ takođe nije ovlašten da ispituje opravdanost ili da zahtijeva obrazloženje zahtjeva. U vezi daljih navoda iz obrazloženja rješenja tuženog, ističe da nije zahtijevao sačinjavanje bilo kakvog izvještaja ili informacija, već dostavljanje kopija dokumentacije. Nadalje se poziva i na presudu Evropskog suda za ljudska prava Guseva protiv Bugarske od 17.02.2015. godine, gdje se navodi da prikupljanje informacija radi naknadnog informisanja javnosti potpada pod opseg prava zajamčenog člankom 10. Konvencije. Zbog svega navedenog predlaže da sud tužbu usvoji, poništi rješenje tuženog od 13.03.2018. godine i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama, na način da se kopije istih dostave tužiocu poštanskim putem na adresu sjedišta organizacije. Istovremeno predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora – troškove sudskih taksi na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje pri svom osporenom rješenju, obzirom da je osporeno rješenje ovog Ministarstva doneseno na zakonit i pravilan način, kao i na osnovu prethodno pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene pozitivnog materijalnog prava, te da predmetnu tužbu tužitelja, kao i navode, odnosno prigovore iznesene u istoj smatra pravno i činjenično neutemeljenim, zbog čega predlaže da sud tužbu odbije u cijelosti.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Naime, iz podataka upravnog spisa je utvrđeno: da se Transparency International BiH obratio Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo (u daljem tekstu MUP KS) zahtjevom/informacijom broj: 02-97 R (149) od 19.12.2017. godine, koji zahtjev je zaprimljen kod tog organa pod brojem: 01/1-3-49-11070 dana 21.12.2017. godine, u kojem zahtjevu, navodi da je Transparency international u BiH u 2017. godini zajedno sa partnerskim organizacijama – Centrom za istraživačko novinarstvo, EDA Razvojna agencija BL i Udruženjem građana „Tender“, započeo implementaciju projekta pod nazivom „Da javne nabavke budu javne“; da je opšti cilj projekta pratiti primjenu Zakona o javnim nabavkama na relevantnom uzorku postupaka javnih nabavki, kako bi se stvorio snažan osnov za zagovaranje pune transparentnosti postupaka javnih nabavke i to kroz cjelokupan ciklus nabavke. Pri tome su se pozvali se na članove 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, te zatražili dostavljanje dokumenata: Odluku o imenovanju komisije za javne nabavke; izjave o sukobu interesa članova komisije za javne nabavke; zapisnik sa javnog otvaranja ponude; izvještaj o ocjeni pristiglih ponuda; Odluku o dodjeli

ugovora; Ugovor o predmetnoj nabavci (potpisan); izvještaj o postupku nabavke i realizacije ugovora, zatim za postupak javnih nabavki: nabavka putničkih motornih vozila za potrebe Uprave policije MUP-a KS, za koju je objavljeno obavještenje o javnoj nabavci broj: 16475-1-1-12-3-1/17 na Portalu javnih nabavki; nabavka opreme i kancelarijskog namještaja za opremanje rekonstruisanih kancelarija sigurnosnog područja i centralnog registra u objektu MUP-a KS, za koju je objavljeno obavještenje o javnoj nabavci broj: 1364-1-1-43-3-45/17 na Portalu javnih nabavki, te nadalje dostavljanje informacije da li je u provedenim postupcima bilo: žalbina postupak (njihov ishod i eventualne žalbe KRUŽ/URŽ BiH) i naknadno zaključenih aneksa, te ukoliko jeste da iste dostave u kopiranom obliku. Da je postupajući po navedenom zahtjevu, a nakon urgencije podnosioca zahtjeva (tužitelja) od 12.01.2018. godine prvostepeni organ je rješenjem broj: UP-I-01/1-3-49-11070/17 od 16.01.2018. godine u cijelosti odbio zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojima raspolaže Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo navodeći da je uvidom u podneseni zahtjev i dokumentaciju kojom raspolaže službenik za pristup informacijama utvrđeno da dostavljanje traženih informacija podliježe zakonskim izuzecima predviđenim članom 5. u vezi člana 6. stav 1. tačka 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama i da podnosilac zahtjeva nije ponuđač u konkretnim predmetima javnih nabavki, te utvrđeno da bi dostavljanje traženih informacija izazvalo značajnu štetu za legitimne ciljeve Federacije, konkretno cilj zaštite postupka donošenja odluka u javnom organu, te se nadalje pozvali na odredbe člana 9. stav 1. i 2. Zakona o pristupu informacijama u F BiH, pa uzimajući u obzir svaku korist i štetu koja može proizaći iz saopćavanja informacije utvrdili da saopćavanje tražene informacije nije u javnom interesu, zatim da podnosilac zahtjeva ne predstavlja sud, tužilaštvo ili organ uprave na osnovu čijeg zahtjeva bi ovo Ministarstvo po službenoj dužnosti, a u javnom interesu u smislu obavljanja poslova iz njihove nadležnosti bilo u obavezi da dostavi traženu dokumentaciju, već isti predstavlja nevladinu organizaciju kojoj se dostavljanje tražene dokumentacije ne može smatrati javnim interesom. Da je na navedeno rješenje tužitelj uložio žalbu/prigovor pozivajući se između ostalog na odredbe člana 25. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH koji ima karakter *lex specialis* te na odredbe člana 11. stav 4. istog Zakona, te da ovi razlozi ne predstavljaju razloge zbog kojih je moguće odbiti pristup informacijama u skladu sa važećim Zakonom o slobodi pristupa informacijama BiH, te podsjeća da je MUP KS javni organ, a zakonom je jasno propisano da informacije pod kontrolom javnog organa predstavlja javno dobro od vrijednosti i da javni pristup informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost javnih organa, a da su ove informacije neophodne za demokratski proces, kao i da svako lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom; da je rješavajući po prigovoru tužitelja tuženi odbio predmetni prigovor tužitelja, obzirom da je uvidom u spise predmeta utvrdio da je u postupku koji je prethodio prvostepenom rješenju, potpuno i tačno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenjene odredbe materijalnog prava, kao i odredbe pravila postupka i da je obrazloženje prvostepenog rješenja pravilno i u istom se nalazi obrazloženje navoda prigovora, pa se tuženi pozvao na isto u skladu sa članom 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu podatke spisa predmeta, razloge date u obrazloženju osporenog rješenja i prvostepenog akta, navode tužbe, te odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, ovaj sud cijeni da osporeno rješenje tuženog i prvostepeno rješenje nisu doneseni na pravilan i zakonit način. Ovo stoga što prije donošenja osporenih akata tuženi organ nije utvrdio pravo stanje stvari u smislu odredaba član 7., 8. i 133. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 2/98 i 48/99), odnosno nije utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su značajne za rješenje ove upravne stvari i nije stranci omogućio da ostvari i zaštiti svoja prava i pravne interese, a da bi mogao na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijeniti materijalno pravo.

Odredbom člana 3. stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 32/01 i 48/11), predviđeno je da informaciju predstavlja svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik, karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana. Odredbom člana 4. istog Zakona dato je pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa svakom fizičkom i pravnom licu, a uspostavljena obaveza javnog organa da te informacije saopšti. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim tim Zakonom. Odredbom člana 2. navedenog Zakona propisano je da se odredbe tog zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu. Definicija informacije data u citiranoj odredbi člana 3. Zakona podrazumijeva svaku činjenicu, mišljenje, podatak ili drugi sadržaj kojim raspolaže javni organ, bez obzira na njihov oblik, dakle i bez obzira da li je ili nije taj sadržaj pohranjen na nekom materijalnom

sređstvu – ispravi, disku, audio ili video zapisu. Na ovakvo tumačenje citirane odredbe upućuje kako cilj samog Zakona o slobodi pristupa informacijama izražen u članu 1. tačka 2. Zakona – omogućiti pravo pristupa informacijama u najvećoj mogućoj mjeri; tako i odredba člana 2. navedenog Zakona, iz koje proizilazi da se bilo koja odredba zakona ima tumačiti tako da se saopćavanje informacija olakša i potakne. Predmetnim zakonom uopšte nije predviđena mogućnost odbijanja zahtjeva za pristup informaciji zbog toga što određeni sadržaj ne predstavlja informaciju u smislu tog zakona, već samo iz razloga što pod određenim uslovima informacija može biti izuzeta od saopštavanja.

Isto tako, odredbom člana 6. stav 1. tačka 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, a na koje se poziva prvostepeni organ i tuženi naslova: Izuzeci u vezi sa djelokrugom javnih organa jasno je propisano da nadležni javni organ može utvrditi izuzetak u slučajevima kada se priopćavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za legitimne ciljeve Federacije: zaštita postupka donošenja odluka u javnom organu, uključujući davanje mišljenja, savjeta ili preporuka, bilo da se radi o osobi zaposlenoj u javnom organu ili drugoj osobi koja radi za ili u ime javnog organa, s tim da to ne obuhvata činjenične, statističke, znanstvene ili tehničke informacije. Naime, imajući u vidu ovu zakonsku odredbu, ostaje u potpunosti nejasno obrazloženje prvostepenog organa i tuženog, na koji bi to način dostavljanje traženih informacija uticalo na izazivanje značajne štete po legitimne ciljeve....., odnosno kada nadalje navodi da podnosilac zahtjeva nema status ponuđača u konkretnim predmetima javnih nabavki ....., kao i da se u konkretnom slučaju radi o takvoj informaciji čije bi ustupanje moglo imati štetan uticaj na proces donošenja odluka u javnom organu, te također, a vezno za dostavljanje dokumentacija o završenim postupcima javnih nabavki, gdje opet nije jasan razlog zbog kojeg bi ustupanje tražene dokumentacije moglo imati štetan uticaj na proces donošenja odluka u javnom organu, imajući u vidu da je za nabavku putničkih motornih vozila za tuženog za koju je objavljeno obavještenje o javnoj nabavci na Portalu javnih nabavki, ugovor potpisan 05.10.2017. godine, kao i ugovori potpisani i za ostale nabavke za opremanje rekonstruisanih kancelarija sigurnosnog područja i centralnog registra u MUP KS i objavljeno obavještenje o javnoj nabavci na istom Portalu javnih nabavki, a da je evidentno MUP KS predstavljao ugovornu stranu u postupku, obzirom da javni organ zaključuje ugovor sa trećim licima u ime svih građana KS.

Imajući u vidu citirane odredbe Zakona, treba istaći da je tužitelj, kao i svako drugo fizičko ili pravno lice, u skladu s odredbom člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama, ovlašten informaciju zahtijevati u postupku pristupa informacijama, međutim, tuženi organ nije u postupku pouzdano utvrdio i ocijenio da dostavljanje tražene informacije nije u javnom interesu u smislu člana 9. stav 1. i 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama, odnosno nije dokazao zašto je šteta da javnost bude upoznata sa informacijama, a pri tome ne uzima u obzir uopšte faktor javnog interesa u smislu navedene zakonske odredbe, te samo navodi svoje mišljenje, odnosno okolnosti nepoštivanja zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, kao i opasnost po zdravlje i sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline....

Ovo i stoga što se u pobijanom rješenju tuženi samo poziva na navedene odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama i pri tome daje svoje mišljenje, te istovremeno navodi da tuženi samo predstavlja nevladinu organizaciju kojoj se dostavljanje navedene dokumentacije ne može smatrati javnim interesom, iz čega proizilazi da je javni organ trebao razmotriti sve navedene okolnosti, a što tužba osnovano prigovara. Treba istaći da je u Postupku pristupa informacijama, tj. podnošenja zahtjeva, članom 11. citiranog Zakona o slobodi pristupa informacijama tačkom (4) propisano da javni organ nije ovlašten da ispituje opravdanost ili da zahtijeva obrazloženje zahtjeva, a iz predmetnog zahtjeva tužitelja utvrđeno je da istim nije zahtijevano sačinjavanje bilo kakvog izvještaja ili informacija, već naprotiv, dostavljanje kopija dokumentacije, a da je svrha podnošenja zahtjeva za pristup informacijama bila informisanje javnosti, što je pravo zagarantirano članom 10. Evropske konvencije o ljudskim pravima, kako to pravilno ističe tužitelj u tužbi.

S obzirom na izloženo ovaj sud nalazi da su prvostepeni akt i osporeno rješenje doneseni uz povredu pravila upravnog postupka, kao i materijalnog prava, iz kojeg razloga je primjenom odredbe člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, donio odluku kao u izreci, kako bi tuženi organ u ponovnom postupku donio pravilno i na zakonu osnovano rješenje, vodeći računa o primjedbama i pravnim shvatanjima suda iznesenim u ovoj presudi.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.



**POUKA:** Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.